

På Hjemveg

Nr. 4

Mars 2024

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag (ELM).

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
 - Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestes, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Hovedkonto ELM: 1638.21.01514

Vipps: 119348.

Redaksjonen:

Jan Oskar Butterud, Thomas Klavenæs, Rode Malerød,
Birgitte Klavenæs og Birger Mangelrød

Innhold

Historier for små og store	4
Sitat siden	5
Ung	6
Andakt	8
Sangsiden	11
Peruside	14
Påskeandakt	17
Aktuelt	18
Katekisme-preken	19
Galaterbrevet	21

Historier for små og store

Kjøpt med hans blod

«Den båten er min,» sa Leif. Han sto utenfor disken hos skraphandleren. «Din? Nei takk, sann,» sa skraphandleren. «En av guttene i gata har solgt den til meg!» Han har altså stjålet den, tenkte Leif. «Men, den er min, far min og jeg har laget den sammen,» sa gutten.

Vet du hvordan det gikk? Jo, Leif måtte tømme sparebøssa og kjøpe båten igjen. Jeg vet om en som tapte noe! Gud, han tapte deg om meg fordi det var en som stjal oss og solgte oss. Vi vil nødig nevne navnet hans en gang. Men da hendte det noe: Det var en som kjøpte oss tilbake: JESUS. Med penger? Nei! Hør: «Dere vet at dere ikke med sølv eller gull ble løskjøpt- men med Kristi-dyre blod.» Det skjedde på Golgata.

Husk: Du er dyrt kjøpt. Men han har jo også skapt deg. Da er det klart at du er hans eiendom!

Barneandaktsboka. Redigert av Birger Breivik. Andakten er skrevet av Sigurd Rydland. Boken er gitt ut på Lunde forlag i 1956.

En besjeling av Luther

I Johannes evangelium 15, 2 står det om vintreet, og vingårdsmannen som skjærer i det for at det skal bære mer frukt. Luther bruker en oppbyggelig besjeling her. Hvis treet kunne tale og føle, når gartneren kommer og hugger løs i jorden og skjærer i grenene, så kanskje det ville si: «Au! Hva er det du gjør? Nå tørker jeg bort, dette blir min undergang. Sånn som du farer frem og tar bort min jord og bruker denne kniven på mine grener, og skjærer og piner meg fra alle kanter. Jeg kommer til å dø her jeg står i den tørre jorden. At du kan behandle meg så grusomt, og verre enn andre trær og vekster!».

Til dette vil gartneren si: «Du er en narr, og forstår ingenting. Dersom jeg ikke straks hugger av en gren som er unyttig, så suger den all saft og kraft ut av deg. Derfor må den vekk. Det er til ditt eget beste. Jammen, jeg forstår ikke, sier du; jeg føler det helt annerledes. Men jeg forstår det, sier gartneren».

Oversatt av Jan Oskar Butterud. Fra Erlangen-utgavens b. 49, s. 252.

Sitatsiden

Påskesitater

Jesus sier i Lukas 22,15 *«Jeg har hjertelig lengtet etter å ete dette påskelam med dere før jeg lider.»*

Jesus lengter etter å kunne by sine venner til bords med seg. Det har kostet ham livet å dekke dette bord. Derfor brenner han av trang til å rekke sine venner de dyre gaver. Hører du dette, Jesu venn! Han venter på deg ved sitt bord. Og imens går du der tom, og tørr og trøtt. Kanskje du også er i tvil om det er rett av deg å gå til Herrens bord, så lenge du er slik. Men er det ikke nettopp Herrens trette, og tomme, og sultne og tørste som nettopp skal til bords? Kom nå! Jesus har ventet på deg. Han lengter etter å stille din tørst, og mette din sult.

«Når mennesket føler seg helt elendig, og er i nød, når det er i nød og trenger nåde, da er det mottagelig for Guds nåde og dermed mest skikket til å ta imot den.

«Når jeg ser din (Jesu) lidende kjærlighet, du med ditt eget blod bane deg vei til ditt falne og fordervede barn, da kjenner jeg himmelsk fred og salighet risle inn i mitt trette og forpinte sinn».

«Når jeg ser dine gjennomborede hender og ditt gjennomstukne hjerte, da frykter jeg ikke mere for å kaste meg i din favn med hele mitt hjertes bunnløse synd. I dine hender kjenner jeg meg så trygg som om jeg aldri hadde gjort min Gud imot.»

Samlet av Jan Oskar Butterud.

Ole Hallesby. Sitatene er hentet fra boken «Synd og naade» (s. 115 – 121). (Språket er forsiktig modernisert av meg). Lutherstiftelsens forlag, Christiania, 1923.

Ung

«Hvis de døde ikke oppstår, så la oss spise og drikke, for i morgen dør vi!» (1 Kor 15, 32b). Da er all forsakelse og lidelse redusert til selvpining. «... Hvis ikke Kristus er oppstått, er troen deres til ingen nytte ...» (v.17) Vår tro er da forgjeves, og vårt håp til skamme. «Hvis det bare er i dette livet vi har satt vårt håp til Kristus, da er vi de ynkeligste av alle mennesker.» (v.19)

Da kunne vi ha levd livet! «Vi lever bare en gang,» sier mange, og da mener de å leve etter sine lyster. På Paulus' tid sa de: «La oss spise og drikke, for i morgen dør vi. (v. 32 b). Når det er slutt, så er det slutt. La oss nyte livet etter våre lyster, mens vi har det.

Mange kristne blir fristet til konkret fristelse. Her er det en stor styrke å tenke på oppstandelsen, og ha himmelperspektiv over livet. Én ting er å vite dette, en annen å få den hellige ånd over det salige livet. Da er det viktig å ta sin Bibel eller en oppbyggelig bok, i sitt lønnkammer og ha en stille stund over realiteten at «jeg» skal oppstå til evig paradiset en dag.

Moses hadde himmelen for øye. Han kunne fortsette å leve et liv som prinsessens fostersønn, høyt utdanna, veltalende og antagelig populær i folket. Han valgte heller å «lide med Guds folk enn en kortvarig nytelse av synden» (Hebr. 11). Lidelse ble det. Kanskje vi kan si at han kom i en eksistensiell krise. Fra han var 40 til han ble 80 var han redusert til en gjeter. Så vet vi at han kom tilbake til Egypt. Han måtte ydmyke seg for kongen som ikke ville høre da han ba for sitt folk; han spurte om å få dra hjem til Israel. Da de endelig slapp fri, ble det 40 år i ørkenen, hvor han var leder for et gjenstridig folk. Men han fikk styrke ved å se fram imot lønnen. (Du kan lese mer om Moses i desember nummeret).

Paulus hadde himmelperspektiv over sitt liv: Han levde etter sine «lyster» (Ef 2, 3.), men så møtte han Jesus (se juli-nummeret). Da ble det slutt på den fariseiske storhetstiden for Paulus. Det ble fengsling, steining, piskeslag, med mer. Men han sa: «For vår trengsel er kortvarig og lett, og virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål på overmål. Vi har ikke det synlige for øye, men det usynlige. For det synlige varer bare en kort stund, men det usynlige er evig» (2 Kor 5, 17-18).

På samme måte blir også vi oppfordra til å ta på oss «håpet som hjelm». Når vi beskytter hodet, så beskytter vi noe vi ikke kan leve uten. Med himmelsk perspektiv over livet kan vi bli reddet fra fristelsen til «et kortvarig liv i synden». Eller kanskje den største trusselen: Hverdagens travelhet, lykke, og bekymring, som kan dysse oss i søvn.

Jan Oskar Butterud

Kilde:

Bibelen. Norsk bibel '88. Thoralf Gilbrant. Carl Fredrik Wisløff og Arthur Berg. Bibelforlaget, 1998.

Andakt

Flere av bøkene i GT veksler mellom dom og frelse, vrede og miskunnhet, og motløshet og håp. Vi ser dette tydelig i Guds plan og handling med Israelsfolket. For oss kan det ofte se ut som om dommen og vreden overskygger Guds miskunnhet, men det er kun Guds visdom og barmhjertighet som vises i alt dette. Når Gud gir Israelsfolket loven, så er det for at folket skal se sin stilling, og vende seg til Herren. Slik skal også vi tenke rett om Gud. *«Og alt som før er skrevet, det er skrevet til lærdom for oss, for at vi skal ha håp ved det tålmod og trøst som skriftene gir» (Rom 15, 4).*

I Hoseasboken kommer denne vekslingen mellom dom og frelse spesielt tydelig frem. (Hoseas kap 1 og 2). Vi leser at Hosea ble pålagt av Herren å gifte seg med en horkvinne - Gomer - og at Herren kunngjorde at denne kvinnen ville komme til å være utro mot ekteskapsløftet. Dette ekteskapet med påfølgende brudd, skulle illustrere og vise hvordan Israelsfolkets troløshet og hor var mot Herren. Vi vet at Gud fridde ut sitt folk fra trelldommen i Egypt, og førte dem på underfullt vis gjennom ørkenen til løfteslandet. På tross av Guds omsorg og godhet, var folket troløst, og vendte seg til seg selv og andre guder Gjennom Hoseas ville Gud vise at han straffer synd og at han er rettfærdig. Som vi kan lese så er det Guds uendelige miskunnhet og kjærlighet bak alt hans strev med dette folket. Kanskje hans handling med Hosea ville føre folket inn i erkjennelse og omvendelse?

Vi leser at Hoseas og Gomer skulle gi navn til barna sine, etter Guds påbud (vers 4, 6 og 9.) Disse navna hadde en spesiell forklaring og betydning, som var med på å understreke Guds dom over de som hadde vendt seg bort fra ham. Hoseas' behandling av sin kone og sine barn var gjort på instruks fra Gud, og viser tydelig at Han straffer synd. I kapittel 1 og 2 kan vi lese at Herren bl.a. sier følgende: *«Dere er ikke mitt folk, jeg vil hjemsoke dere, jeg vil ikke miskunne meg over Israels hus»*. Herren sier 'strid mot deres mor, hun er ikke min kone, jeg er ikke hennes mann, jeg stenger veien for deg med torner, jeg reiser en mur foran henne, når hun søker sine elskere skal hun ikke finne dem' osv. Fra kapittel 2, vers 11 i kan vi lese:

«11 Jeg gjør ende på all hennes glede, hennes fester, nymånedager og sabbatsdager, og alle hennes høytider.

12 Jeg ødelegger hennes vintre og fikentre. Om dem har hun sagt: 'De er min horelønn, som mine elskere gav meg'. Jeg gjør dem til et villnis, og markens dyr skal ete dem.

13 Jeg vil straffe henne for de dagene da hun brente røkelse for Ba'al-ene, pyntet seg med nesering og halssmykke og gikk etter sine elskere, men glemte meg, sier Herren.

14 Se, derfor vil jeg lokke henne, og føre henne ut i ørkenen og tale vennlig til henne.

15 Og så snart hun kommer derfra, vil jeg gi henne vingårdene tilbake, og Akors dal skal bli til en håpets dør for henne. Hun skal takke meg som i sin ungdoms dager, som den dagen hun dro-opp fra Egypt.

16 Og det skal skje på den dagen, sier Herren, at du skal rope: Min mann! Du skal ikke lenger kalle meg sin Ba'al.

17 Jeg vil ta Ba'al-enes navn bort fra hennes munn; de skal ikke lenger nevnes ved navn. 18 På den dagen vil jeg gjøre en pakt for dem med dyrene på marken, fuglene under himmelen og krypet på jorden. Bue, sverd og andre krigsvåpen vil jeg bryte i stykker og utrydde av landet, og jeg vil la deg bo trygt.

19 Jeg vil trolove meg med deg for evig tid. Jeg vil trolove meg med deg i rettferdighet og rett, i miskunnhet og barmhjertighet.»

Her ser vi Herrens miskunnhet og nåde åpenbart i at all tukt var av kjærlighet. Vi ser at Herren vil føre henne ut i ørkenen, v.14, og tale vennlig til henne. Deretter vil Herren gi henne vingårdene tilbake. «All tukt synes vel, mens den står på, ikke å være til glede, men til sorg. Men siden gir den dem som ved dette er blitt oppøvd, rettferdighets salige frukt» (Hebr 11, 12). Ser du evangeliet i denne teksten? Om Herrens ufattelige visdom, nåde og godhet mot Gomer, sitt folk Israel, meg og deg. Det står ikke noe om hva Gomer skal gjøre for å få Herren til å tale vennlig til henne og gi henne vingårdene tilbake. Det står at Herren vil lokke, føre, tale, gi, og til slutt trolove seg med henne. Har du sett Herrens godhet mot verden i Kristus? Herrens godhet mot deg?

Vi mennesker kan óg erfare denne vekslings mellom frelse og dom over vårt liv. Det er så mye som skulle vært annerledes, og mye vært ugjort. Vi tenker at vi må bli annerledes for å kunne være et Guds barn. Så er det tider da vi kan erfare glede over livet slik det er. Hva er det som styrer dette i ditt liv? Er det hvorvidt du lykkes i det ytre, eller hvor godt du klarer å glemme dine synder, eller at andre glemmer de? Er dom og frelse i ditt liv avhengig av hvordan du opplever å lykkes med ditt? Har du erfart at Guds hellighet og hans lov krever mer enn bare ditt ytre og dine

tanker om rett og galt, slik vi leser i Hosea? Har du kommet dit at du må erkjenne at om grunnen til din frelse er avhengig av noe hos deg, så er du evig fortapt? Uansett hva du har innsett eller ikke, så har Herren allerede handlet med Jesus på Golgata i ditt sted. Jesus ble ofret for dine synders skyld, og for at du er slik du er. Derfor sier ikke dette ordet noe om hva du skal gjøre. Han vil føre deg, tale til deg gjennom ordet, gi deg alt – noe han allerede også har gjort. Han vil lokke deg til seg og føre deg slik at du skal nå målet i Himmelen, på den sikre grunn som allerede er lagt i Jesus Kristus. *«Hør, så skal din sjel leve»*. (Jes 55, 3).

Vil du fortsatt tenke at din forbedring eller synd kan rukke ved Guds nåde i Kristus Jesus, eller vil du driste deg til å sette ditt navn inn her istedenfor Gomer og Israel? Da ser du at du ikke er utelatt, men at du blir ansett av Gud i Kristus. Dermed er du fri og frelst. *«Kan du dette forsmå, bort fra frelseren gå, når du innbys så kjærlig av Gud? Kjære, tenk dog derpå, hvordan skal du bestå i hans dom når du vraker hans bud?»* (Bud betyr her kall eller innbydelse (Sangboken nr. 219)).

Hør ham, les om ham, vær hos ham, og hvil hos ham. Hvil i ham, din frelser, midt i din nød og strid.

Når loven åpenbares over ditt liv, og du forskrekkes over din synd, så la aldri din mangel på forbedring eller noe annet, verker i deg eller ved deg, hindre deg fra å bli hos Jesus med din synd. *«Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere. Hvor mye mer skal vi da, etter at vi er rettferdiggjort ved hans blod, ved ham bli frelst fra vreden»* (Rom 5-, 8 - 9).

Ja, hvorfor skal vi ikke fortsette å bli frelst fra vreden når Gud har fått alt sitt i Kristus, og vi er skjult i han? Kan noe da rukke ved vår salighet? Nei, nei, og atter nei.

La ikke nåden bli værende ubrukt i ditt liv, men gjør deg bruk av den. Lev i den nåden du står i. *«Bli da du min sønn/datter, sterk ved nåden i Kristus Jesus»* (2 Tim 1). Nåden er ikke bare nok, men den er alt du behøver, i all din tid, og den rekker til du er hjemme i himmelen.
Gud velsigne deg!

Arne Straumstein

Sangsiden

Ved Thomas Klavenæs

Med Ham til Golgata

Fredrik Wisløffs *Med Ham til Golgata* er virkelig, som forordet fra en leser sier, en av de beste fastebøker. Bli med inn i noe av Jesu lidelseshistorie fra bekken Kedron til de siste ord Han uttalte på denne jord, «*Det er fullbrakt*».

Jesu lidelseshistorie starter idet Han blir født inn i denne verden. Han, som er kongenes konge, ble født inn i denne grusomme verden. Tenk, hvilken avsky Jesus hadde for all synden i denne verden. Ingenting i denne syndens verden er forenlig med Jesus, men Han elsket synderen! Han elsker deg. Han var villig til å lide alt, for at du skulle bli hans. Derfor tok Han del i denne verden, og ble deg og meg «lik».

Les fremfor alt Bibelen i denne mørke tid, men les også Wisløffs bidrag til å forherlige vår frelser, når vi nå går inn mot påsketider. Den store høytid for Guds barn; bli med Ham til Golgata. Denne sangen har sin bakgrunn fra Fredrik Wisløffs bok:

Med Ham til Golgata

*Med Ham til Golgata gå. Du vil det aldri forstå.
Hva Han der utkjempet i ditt sted, hva Han for synderen led.*

*Jesus i synderens sted, Jesus på Golgata led.
For der å sone all verdens synd, frelse fra dødens dynd.*

*Jesus dit frivillig går. Jesus Han vil og formår.
Alt vil Han lide for deg å få gi, syndens forlatelse si.*

*Skynd deg i møte med Ham. Skynd deg å se det Guds lam.
Skynd deg til Golgata, skynd deg å se, Han som er død i ditt sted.*

*Peter i hagen der gråt. Jesus av han ble forrådt.
Jesus fikk vise Peter vei. Kom med din synd nå til meg.
Hos Jesus din stilling blir sann. Du blir kun en synder hos Ham.
Og samtidig lykkelig, frelst og fri. Alt dette deg Jesus kan gi.*

*Snart ditt navn viskes ut og blir glemt, da er sjelen mot evighet sendt.
Tenk da å få hvile i Jesu favn, synge om Jesus, Guds lam.*

*I Himmelen se Jesus vår venn. Og der å få møte dem,
som syndebyrden fikk legge av. Takk Jesus! For Golgata.*

(Thomas Klavenæs, februar 2019)

Påksång

Fröjd i höjden,
så att fröjden
genljöd ger i världen all!
Lov och ära,
fjärran, nära,
nu kring jorden höras skall!
Fröjdes djuren,
all naturen!
Botat är nu Adams fall.

Jesus lever,
Jesus lever,
han som för vår synd var död.
Han har vunnit,
seger funnit
och oss frälst ur all vår nöd;
Ormen krossat,
oss förlossat,
Släckt för evigt kvalens glöd.

Hela skulden
fullt är gulden,
ty uppstånden Jesus är;
Vreden stillad,
lösen gillad
av vår Gud och Fader kär;
Döden dräpen,
Satan häpen,
att hans välde stäcktes här.

Segehjälten
vunnit fälten,
där han stred med väldig hand;
Ty han mötte
och nedstötte
fienden i eget land,
Själva Satan,
Leviatan,
med dess här han satt i band.

Evig seger
jag nu äger
O, min Frälsare, i dig!
Du har vunnit,
du har funnit
full rättfärdighet åt mig;
I den skruden
vågar bruden
nu för Fadern visa sig.

Må vi alla
då nedfalla
inför dig, vår borgesman.
Dig hembära
pris och ära
för den seger du oss vann!
Lös var tunga
att lovsjunga
Dig, som ensam frälsa kan!

Johan Kahl. Ändelige sanger v/Oscar Ahnfelt. Svantessons boktryckeri, 1967.

Peruside

Kjære misjonsvenner!

Det er kjekt å få lov til å sende en hilsen til dere fra oss i Arequipa. Nå har vi vært her i ca 2,5 måneder. Mye har skjedd siden vi satte beina på peruansk jord igjen. Noe av det siste vi har gjort, var å feire kvinnedagen nå i begynnelsen av mars. Da var alle jenter/kvinner invitert til et fellesmøte i kirken i Alto Selva Alegre. Jeg (Rode) fikk spørsmål

om å dele Guds Ord med dem. Det har vært godt for min egen del å sitte og studere Ordet. I Malakis bok sier blant annet israelittene til Gud: «Hvordan har du vist oss din kjærlighet?» (Malaki 1:2). Så bruker Gud sin budbærer, Malaki. Gjennom sitt svar til israelfolket, løfter Gud blikket deres fra å se på seg selv - til å se på Han. «Hvordan har du vist oss din kjærlighet?» Jeg, Herren, valgte dere ut, av nåde. Det var ikke av deres fortjeneste eller fordi dere på noen måte var så flinke og flotte folk – men fordi JEG valgte dere ut, at dere er mitt folk. Jeg gav mine løfter til Abraham. Til Isak. Til Jakob. Jeg elsket Jakob. Fordi han fortjente det? Nei, fordi jeg valgte. Og så skal vi få dra dette helt inn i vår tid. I vår situasjon. I våre liv. Hvordan har Gud vist meg sin kjærlighet? «Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss mens vi ennå var syndere.» (Romerne 5:8). Gud viser meg sin kjærlighet i dag, ved det som allerede har skjedd – og som ikke kan forandres! Han døde for meg. Det har skjedd. Ingenting kan forandre dette – det er et historisk faktum. Jesus døde for meg. Mens jeg enda var en synder. Ufortjent. Han valgte det slik. Han, i sin store nåde og miskunnhet, valgte å elske Abrahams ætt. Og slik valgte han også meg! Slik viser Gud sin kjærlighet til meg – i dag. Så løfter Gud blikket mitt fra å se på meg selv og min hverdag – til å se på korset. Se på hva han gjorde for meg. Se på min Jesus, som døde for mine synder, slik at jeg skal få ha liv, i Han! Finnes det noen større kjærlighet? Elsker Gud meg? Ja, det finnes ikke noen større kjærlighet! Og dette er det stort å få lov til å dele, også med peruanerne!

Ellers har også skolen vår, Minne Marte, nettopp startet. Åpningsdagen var nå på mandag, den 11. mars. Det var flott å se alle de spente barna, alle foreldre og også noen besteforeldre. Først samlet barna seg i klasserommene sine. Der fikk de et møte med læreren. Litt senere var det fellessamling ute i hagen, med velkomsttale, andakt og informasjon. Det ble tatt bilder av klassene, og dagen avsluttet med diverse aktiviteter/leker. Vi ber om at dette skoleåret skal bli et år hvor barna kan få bli kjent med Jesus som sin Herre og Frelser. Og at lærere og familiene til barna også kan merke at det er noe spesielt ved denne Jesus – og at de kan få et ønske om å høre mer om Ham!

De ansatte i Union Misionera, altså pastorene, radioarbeiderne og kontoransatte har fremdeles fast bønnemøte på tirsdag formiddag. Det er godt å få være sammen med denne gjengen, som dag etter dag, år etter år, ønsker å høre Jesus til og stå i tjeneste for Ham. Vi ber for dere i Norge. Om at Guds Ord også må virke blant dere. Og vi takker for at dere er trofaste og sender penger. Det er et stort takkeemne!

Barna våre: Benjamin, Naomi, Amalie og Noelia har det bra. Vi var spente på hvordan det skulle bli for dem å komme tilbake. Men det har gått utrolig bra, og det er virkelig et stort svar på bønn! De har sklidd inn i hverdagen her. Amalie og Noelia har nå begynt på Minne

Marte. Amalie storkoser seg der, i hvert fall foreløpig 😊 Noelia går litt frem og tilbake – fra skole til hjem. Benjamin og Naomi trives veldig godt med norsk skole sammen med Elise og Hanna. På fritiden er det veldig populært med

fotball og volleyball for størstemann. Jentene koser seg med spill og lek i hagen. Vi har mye besøk, noe vi synes er kjekt alle sammen.

Akkurat nå er det regntid her. Regnet kom litt senere i år enn vanlig. Så nå om dagen er det som regel godt og varmt på formiddagen. På ettermiddagen/kvelden skyer det til. Vi våkner derfor til denne utsikten nå om dagen, med snø på Misti og Chachani. Regntiden merkes fort på veiene her. Det er ikke blitt tenkt på avløp osv, så det blir fort elver langs veiene. Og dårligere veier jo mer det

regner. Framkommeligheten blir derfor dårligere akkurat nå. For noen av pastorene blir det vanskeligere å kjøre ut til kirkene de har, særlig de som ligger i utkanten av byen. Men regntiden varer jo ikke så veldig lenge. Og da er det nesten ett år til neste gang det regner! Tenk på det! Det er ikke rart det er ørken rundt oss.

Nå ser vi frem mot påske og gleder oss til igjen å få minne hverandre om hva som skjedde da. Vi skal ha fellesmøte i den nye kirken i sentrum på 1. påskedag. Be gjerne om at det kan bli en påske hvor Gud må åpne en dør for Ordet. Tenk om Lammet som ble slaktet kunne fått betydning for enda flere!

Vi takker for forbønn! Og vi ønsker dere alle en velsignet påskehøytid. Hilsen oss i Peru!

Påskeandakt

«Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom.» Mange mennesker, vel egentlig alle, ønsker å ha fred i sitt hjerte. Men, det er mange som ikke har det. Da Adam og Eva falt i synd, kom også ufreden inn i verden. Allerede da Kain og Abel levde, skjedde det første mordet. Det er ingen fred for den ugudelige. Vel kan det se slik ut.

I salme 73 leser vi om Asaf som så at det gikk de ugudelige vel. Vers 17: *«Inntil han gikk inn i Guds helligdommer og så hvordan det gikk dem til slutt.»*

Tilsynelatende er det mange som har fred i denne verden. Djevelen vil gjerne gi falsk trøst. Målestokken som vi gjerne bruker er: 'Du er ikke dårligere enn andre, Gud er god, han vil oss det beste, vi gjør så godt vi kan' osv. Guds målestokk er annerledes enn vår! Guds målestokk er de ti bud. Hva så når mitt og ditt liv skal måles? Blir det med deg som det står i sangen på nr. 120, vers 4?:

"Å, jeg er en synder stor! Det er all min navneære,
bedre kan det ikke være, når jeg hører lovens ord.
Men da du er JESUS blevet, og fordi min skyld du tok.
Derfor står mitt navn innskrevet deilig nå i Livets bok».

Straffen lå på ham. Den er flyttet fra meg til ham. **Dette er påske!** Jesus døde i mitt sted, og ved hans sår har vi fått legedom.

"Ser du din Frelser på korset? Ser du den kamp han har? Ensom, forlatt av alle, ja, av sin egen far. Det var for våre synder at han på korset hang. Kun for å frelse verden fra død og undergang".

Her er det skjedd noe som overgår alt. Tenk, himmelen er nå åpen for syndere. All synd er tatt bort på korset. Du er rein og rettferdig, himmelen verdig! Når straffen ble lagt på Jesus, så er jeg fri! Da sitter jeg og du igjen med Guds fred (Fil 4, 6). Denne fred som overgår all forstand skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus. Hvor langt veistykke vi har igjen, før vi er fremme, vet vi ikke, men løftene har vi (Efes. 2, 4). Han er vår fred (Luk 24, 36).

Fred være med dere!

Birger Mangelrød

Aktuelt

Musikk

Mange foreldre er bekymret for om deres barn hører på «rock and roll» hos venner. Og barna kanskje sier: «Jeg får ikke lov av mor og far å høre på den musikken.» Da blir de kanskje mobbet og utstøtt. Derfor er mitt råd: Hør klassisk musikk i hjemmet.

Jeg husker jeg som nyomvendt snakket med en jevnaldrende ungdom. Jeg sa at jeg blir forstyrret i min sjel av den rocken som er inni meg. Han svarte at det har aldri vært noe tema for meg. Jeg er nemlig vokst opp med klassisk musikk. Jeg ser for meg at det er bedre de unge sier at den klassiske musikken er mye bedre enn rock. På den måten kan de spre musikkglede til andre unge.

Jeg vet at mange, også kristne lar radioen gå i heimen. «Den står og sviver», som en sa. Da er det bedre å la den klassiske musikken stå å gå. Dette hørt kanskje snerpete ut. Men rock and rollen er etter min erfaring nedbrytende. Med tekster som kristne tar avstand fra: Om brutte relasjoner. Hyllest til narkotika bruk. Hyllest til vill sex. Hyllest til fyll. Spøk om selvmord. Og eggende sexfikserte rytmer.

Lege og forfatter Audun Myskja, sier: «Klassisk musikk som for eksempel Bach og Mozart ser ut til å fremme livets naturlige vekst. Tungrock ser ut til å ha motsatt virkning.» Det er godt for alle mennesker og høre god musikk! Den sprer glede. Som Bach og Mozart er godt for sinnet. Musikken deres muntre opp og roer ned oppløpene nerver. Vivaldi er frisk. Når det gjelder Beethoven så er det en kvass og temperamentsfull musikk. Jeg tror han lagde musikk etter sitt eget forpinte sinn. Så han er god å høre på i bitre stunder.

Det er flere enn meg som begynte å like klassisk musikk ved å høre på Vivaldi. Jeg tør å påstå at det skal mye til for at du bommer når du hører på hans toner; det er en frisk musikk som jeg tror alle liker. En del av den klassiske musikken er ikke for nye begynnere.

(Sitatet er hentet fra boken til Audun Myskja. Den musiske medisin. Grøndahl Dreyer forlag AS 1999.)

J.O.

Katekismepreken

Det andre budet

«Du skal ikke misbruke Herren din Guds navn, for Herren vil ikke holde den uskyldig som misbruker hans navn»
(2 Mos. 20, 7).

Nå er det ikke nødvendig å si til Guds folk at de ikke skal misbruke Guds navn, for er det noen som har respekt for de 10 bud, er det nettopp Herrens barn. De banner ikke, og hvis de skulle bli sinna og slippe ut et ord som vi ikke skulle ha sluppet, så sukker de til Gud og takker for at de står i nåden. Det andre bud handler imidlertid om noe mer: Hva sier Luthers katekismer? «Du skal ikke misbruke Guds navn». Hva vil det si?

«Guds navn kan man nemlig ikke misbruke verre enn når man bruker det til å lyve og bedra... Men aller mest blir Guds navn misbrukt i åndelige saker som har med samvittigheten å gjøre, når falske predikanter står fram og gir sitt løgnaktige snakk ut for å være Guds ord.»

Dagens situasjon.

Det er det politisk korrekte som gjelder nå; eller det som er populært å snakke om. Mye av dette går rett imot Bibelen. Stakkars dem som viker fra de gjeldene normer som er i tiden; tidsånden er viktig å la seg drive etter. I denne postmoderne tid, hvor grenser blitt tøyd, er alt sant unntatt sannheten. Den som hevder sannheten, får svi, og særlig den som ønsker å stå på Bibelens grunn.

Trøsten

Hva er trøsten for en kristen? Det er skremmende å følge utviklingen. Men det står i Bibelen det som skal skje. Carl Fr. Wisløff sa mange ganger, både på prekestolen og rundt kaffebordet: «Det står skrevet i Bibelen alt sammen.»

«Men dette skal du vite, at i de siste dager skal det komme vanskelige tider. For menneskene skal da være egenkjærlige, pengerkjære, skrytende, overmodige, spottende...» (2 Tim 3, 1ff).

Disse versene er så klart for oss i dag at det behøver ingen kommentar. Det er bare å se på mediebildet. Menneskene der ute «spotter» og «... elsker sine lyster høyere enn Gud.» v.4. Det som er inn i tiden er behagelig og følge. Selv om det

går på bekostning av Herrens Ord. På den måten blir kristenlivet en religiøs suppe. Før i tida var det en privat allmenn religiøsitet som gikk slik: «Alle bli salig i sin tro.» og «Bare en gjør rett og skjell for seg, går det bra.» Nå er det blitt en offentlig allmenn religiøsitet. Akkurat som Luther advarte mot: «Men aller mest blir Guds navn misbrukt i åndelige saker som har med samvittigheten å gjøre, når falske predikanter står fram og gir sitt løgnaktige snakk ut for å være Guds ord.»

Luther trøster både seg selv og sine lesere med Salme 50, 15: «*Kall på meg på nødens dag, så vil jeg utfri deg, og du skal prise meg*». Atter et sitat fra svunnen tid: «Hva skulle vi nu for det første gjøre med Guds navn? Vi skulle påkalle det i all vår nød og motgang, at Gud må rive oss ut av nøden med sin sterke arm» (2 Mos. 14, 15). «Eller om nøden er hans hellige vilje, hjelpe oss igjennom den med sin rike trøst (Matteus 26, 36 ff.; Dan 3, 17 f). A. Dachsel.

Kilder:

Bibelen. Norsk bibel '88. Thoralf Gilbrant. Carl Fredrik Wisløff og Arthur Berg. Bibelforlaget, 1998.

A. Dachsel. Forklaring over doktor Martin Luthers Lille katekismus. H. Hansens forlag.

Bergen, 1887.

Konkordieboken. Den evangelisk-lutherske kirkes bekjennelsesskrifter. Norsk oversettelse. Redaktør: Jens Olav Mæland. Lunde forlag, Oslo, 1985.

Galaterbrevet

Kapittel 1, vers 1c. «... ved ... [] Gud Fader, som reiste ham opp i fra de døde».

Så mektig er Gud at da Jesus stod og talte med disiplene «*ble han løftet opp mens de så på, og en sky tok han bort fra deres øyne*» (Apg.1, 9).

Det er den oppstandne og levende Jesus, som har kalt Paulus. Det skjedde ved en åpenbaring. (Apg.9) (se juli-nummeret). Den oppstandne Jesus talte til Paulus; han kalte Paulus til apostel. Jesus sa: «Saul, Saul, hvorfor forfølger du meg?» Da skjønte Paulus alvoret av den veien han gikk på som fariseer, og omvendte seg med én gang. Han dro deretter fra Damaskus til Arabia; en by ikke langt fra Damaskus (Frøvik s. 62). Hva gjorde han der? Han søkte vel dit fordi han ville gjennomtenke og fordype seg i det store han hadde opplevd. (Se Odland, s. 223). Kanskje han grunnet på skriftene (GT) i lys av Jesu virke, død og oppstandelse? «Det er nemlig den levende Kristus, han som er reist opp fra de døde, som fører ordet og driver ham» (Luther)

J.O

Kilder:

Bibelen. Norsk bibel '88. Thoralf Gilbrant. Carl Fredrik Wisløff og Arthur Berg. Bibelforlaget, 1998.

D.A. Frøvig. Kommentar til galaterbrevet. Oslo, 1950. H. Aschehoug og Co.

Luther. Store galaterbrevet kommentar 1. oversat af Helge Haystrup. Credo forlag København 1984

Sigurd Odland. Fortolkning av 1. og 2. Korinterbrev og Galaterbrevet. Antikkforlaget, 1985.

På gjensyn!

Redaksjonen hilser dere med Matteus 28:6:
«Han er ikke her, han er blitt reist opp, slik
som han sa. Kom og se stedet hvor han lå!»

